

žganjarine in se začne posvetovanje o novih železnicah. Radi te popustljivosti pa imajo Čehi doma prestati hud boj. Skrajna češka stranka s Klofačem in Fresslnom na čelu hujska češki narod proti češkim državnim poslancem. Toda Mladočehi so dobri politiki. Ko bi bili tudi zabranili novačenje z obstrukcijo v zbornici, bi si bila vlada že pomagala z § 14. Od žganjarine in novih železničnih stavb bojo imeli pa Čehi tudi dobiček. Z žganjarino, katera jim bo nesla nad 3 milijone, bojo mogli zboljšati plačo svojim učiteljem. Ali bo pa mir stalen, je celo negotovo. To se bo pokazalo pri zborovanju parlamenta po velikonočnih praznikih.

Kvotna deputacija.

Leto za letom se voli v državnem zboru 10 poslancev, ki imajo v družbi z petorico udov gosposke zbornice dogovoriti z poslanci ogrske državne polovice, koliko odstotkov ima Avstrija in koliko ogrska plačevati za skupne državne potrebe, osobito za vojne stroške. V ta odsek je, kakor prejšnja leta, zopet letos izvoljen izmed Slovencev poslanec Povše.

Vodja Poljakov odlikovan.

Vitez Javorski, poprejšni triletni načelnik desnice in še zdaj vodja poljskih državnih poslancev, je prejel od presvitlega cesarja eno izmed najvišjih odlikovanj: veliki križ Leopoldovega reda. Mož je mnogo pripomogel, da se je poprejšna večina državnega zbora razbila. Njegova politika meri vedno na to, da Poljaki kaj dobijo, pri tem se malo ozirajo na tužno stanje drugih slovanskih narodov v Avstriji. Če treba, se Poljaki združijo tudi z Nemci. Avstrijski Poljaki malo porajajo, kako hudo stiska nemška vlada Poljake na Prusovskem. Niti krščanski nauk se ne sme več učiti po šolah za poljske učence v poljskem jeziku. Šolarje, ki govorijo med seboj v poljskem jeziku, hudo kaznujejo. Tudi Poljakom, ki živijo na Ruskem, ne cvetejo rožice. Avstrijski Poljaki zavživajo primeroma velike pravice; žal, da se na druge slovanske narode premalo ozirajo.

Viharji v zbornici.

Okoli sto poslancev je bilo še zglasenih, ki so želeli govoriti o postavi zastran vojaških novincev. Toda, ker je razgovor trajal že nenavadno dolgo in se je približeval 15. marc, ob katerem bi imela postava o novačenju stopiti v veljavo, se je sklenila razprava. A skrajna češka stranka je skušala na vsaki način še priti do besede. Ko je

hip po krajini, za hip se ustavljalo zopet na vitkem vaškem zvoniku, ki je med vitkimi palmami gledal nad vaškimi kočami v svet, kakor dober varuh v sredi svojih ovčic.

Ivan se je vračal po treh letih zopet nazaj! — Pred tremi leti je bilo, ko se je poslovil od stare mamice tam za vasjo, od teh gričev in dolin, ter s tujim italijanskim slikarjem odpotoval tja na solnčni jug, da se izobrazí v slikarstvu, do katerega je imel izredno veselje. Vse to se je zgodilo naglo, nepričakovano, slučajno tedaj je slikar Antonio Belli slikal domačo župno cerkev. Ivan mu je bil nekaj pomočnik na odru, — a omilil se je mojstru učenec in učencu mojster — in z lastavkami sta šla oba na jug... Poslovil se je Ivan od mamice tam gor na hribčku, poljubil jo gorko na velo lice in ona mu je prekrizala z velikim križem gladko, tedaj še belo čelo...

Ivan je šel, kakor gre mlad človek od doma. Srce prepolno nad, vse se mu slika neizrečeno lepo, ... bodočnost imenitna, sreča gotova! — Toda kako preradi varajo človeka nade in upi. — Ko je še potoval po Slovenskem, zdelo se mu je, da vidi še vedno pred sabo obraz materin, tisto blagoslavljaljočo velo desnico, in solzo, blestečo solzo v njenem očesu... Zdelo se mu je, da vidi pred sabo njo, stoječo ob hišnem

toraj češki radikalec Prašek že dolgo nekaj »popravljal«, mu odtegne predsednik besedo. Pa on ne mara za to, temveč govori dalje. Predsednik da besedo češkemu radikalcu Zazvorki. Tudi ta mož »popravlja« dolgo in široko; tako da mu odtegne predsednik besedo. A Zazvorka se ne zmeni za to, temveč govori dalje. Zdaj sta govorila toraj Prašek in Zazvorka. Predsednik da besedo Černyju — zdaj so ob enem govorili trije poslanci. Ko Černyju predsednik odzame besedo in jo da Klofaču, so govorili 4 poslanci. Fressl pa niti ne vpraša predsednika, če sme govoriti — in tu jih je bilo ob enem pet, ki so — ne govorili, temveč kričali. Zdaj pa še začneta Čeh Rataj in Kubr razgrajati — bil je to grozen dirindaj v zbornici. V tem silnem trušu se je glasovalo v drugem branju o postavi zastran vojaških novincev. Velika večina je vstala in vojake dovolila. Le Čehi, Lahi, vsenemški in socijalnodemokratski poslanci so obsedeli. Da je pa postava v zbornici sprejeta, se mora glasovati o njej še enkrat. V silnem šumu, ki je vladal v zbornici, pa pozabi predsednik na tretje glasovanje. Začela se je neka čisto nova razprava. Zdaj se le se spomni predsednik na napako ter vpraša zbornico, če dovoli novačenje tudi v tretjem glasovanju. Večina zbornice je to sicer dovolila, toda Čehi so se hudo rogali predsedniku, ki je tako malo zveden v opravljenem redu, da je skoraj celo pozabil na tretje glasovanje.

Razprava o žganjarini.

O tej zadevi so govorili poslanci raznih strank. Zanimiv je bil govor južnotiroškega poslanca dr. Conci-ja. Ta žganjarine še skoraj omenjal ni, temveč le vlado hudo prijemal, ker ne dovoli Lahom na Tirolskem, kar oni zahtevajo, namreč narodno samostalnost. Finančni minister in nek poročevalec o žganjarini sta zvesto poslušala, kedaj bo Conci govoril o žganjarini, toda tega nista dočakala. Lahii so objavili, da glasujejo zoper to novo postavo, kakor so glasovali proti vojaškim novincem.

Napad na katoliškega duhovnika.

Slavnoznani pridigar P. Freund je imel pretečeni teden tri postne pridige v cerkvi sv. Petra na Dunaju. Med drugim je razlagal življenje sv. Alfonza Ligvorija, katerega nauke so v državni zbornici napadali prusjaški poslanci. Poslušalo je slavnega govornika več tisoč možkih, ki so na ves glas odobrvali njegove besede in slednjic glasno pritrdili

oglu... do tje kaj ga je spremila, sliši njeno poluglasno molitev, njen sveti blagoslov. — O — materina solza ob slovesu, — kako lepa si, — o materin blagoslov, — kako mogočen varuh si ti v tujini otroku!

Prvo noč na potovanju ni zatisnil očesa — — — V nekakem polusnu je ležal na mehki postelji, kakoršne ni imel doma. — Ropotanje vozov, kričanje in klicanje voznikov, poleg tega pa vpitje v gostilniški sobi mu ni dalo zapreti v sladki sen očesa. — Premetaval se je po ležišču, in vstajale so podobe, poslej nepoznane podobe v njegovi duši. — Začel je Ivan prikrat sanjari, — ali sanjati z odprtimi očmi! — — Bog ve, kaj vse bode še doživel na svetu. — Mogoče bode kedaj bogat? — — — Imel bo dela, obilo zaslužka? — Utegne biti kedaj slaven, kakor njegov mojster. In potlej no, — privoščil si bo življenje, kakoršnega si ne privoščí mojster Antonio! —

(Konec prihodnjic.)

Smešničar.

Loos: (prav pohlevno) Imaš kaj tobaka? Skičenga: (smeje) Za katerega pa? Loos: (veselo) Za mojo fajfco. Skičenga: (resno) Kaj, tvoja fajfca tudi puši?

njegovemu vprašanju, da hočejo ostati zvesti katoličani. To pa je hudo razkačilo pruskega poslanca Bergerja, ki je v seji 14. marca vprašal zborničnega predsednika, ali ne bi hotel grof Vetter naprositi ministra Körberja in ministra Hartelna, da posežeta vmes ter zabranita enake cerkvene govore. Predsednik je odgovoril, da nima na to nič ukreniti. Zasramovati znajo prusjaki katoliško cerkev, a tega ne morejo trpeti, da bi se branili njeni nauki. To je nemška ravnopravnost!

Velikanski krščanski shod na Dunaju.

Ne samo v cerkvi, tudi v velikanski mestni dvorani (rotovž) so ugovarjali dunajski kristijani nesramnim napadom pruskih poslancev na nauke katoliške cerkve. Veliko tisoč mož se je zbralo 14. marca v mestni hiši, da so obsodili postopanje teh ljudi, ki delajo na to, da se katoliško ljudstvo odpove svoji veri in da se Avstrija prej ko prej prikloni Prusiji. Mestni župan dr. Lueger in več državnih poslancev je nastopilo, ki so z ostrimi besedami bičali delovanje Schönereja in Wolfa. Ob enem se je pa na tem shodu tudi govorilo proti obstrukciji v zbornici in se je napovedal neizprosni boj proti strankam, ki bi skušale zabraniti mirno delovanje v državnem zboru. Dunajski krščanski socijalci so se s tem sklepom obrnili ravno tako proti nemškim narodnjakom, kakor proti Čehom, za slučaj namreč, če bi eni ali drugi nemir delali v zbornici. Kajti nemški narodnjaki so ravno tako pripravljeni na obstrukcijo kakor Čehi. Če bi prvi namreč le slutili, da je vlada le količkaj obljubila Čehom, da dajo mir, bi nastal vihar v zbornici. Dunajski krščanski socijalci bi toraj radi ravno tako brezobzirno napadali nemške narodnjake, kakor Čehi, če bi se zabranilo delovanje v zbornici.

Politični ogled.

Körberjevo ministerstvo, pravijo, ne stoji več tako trdno. Toda to so bržčas samo želje nemških strank, katerim se je celo Körberjevo ministerstvo premalo nemško.

Katoliški pojavi na Ogrskem. Židovski in framasonski profesorji na budimpeštanskem sveučilišču so sklenili, da se vsa sv. razpela odpravijo iz vseučilišnih dvoran in hodnikov. Krščanski narodni dijaki so temu iskreno ugovarjali, a ker so bila razpela vključ temu odpravljena, so prinesli dijaki nova razpela ter jih sami obešali. Profesorji so sedaj sklenili, da nočejo več predavati, dokler se razpela ne odpravijo, in če jih dijaki prinesejo zopet nazaj, se bo vseučilišče zaprlo. Vsakega mora veseliti ta pojav katoliške zavesti med vseučilišnimi dijaki.

Prememba trozveze. Mnenje nekaterih italijanskih politikov je, da dosadanja trozveza Avstija-Nemčija-Italija ne more biti več obnovljena. Trozveza se bode spremenila v toliko, da stopi na mesto Italije Anglija, zato pa vstopi Italija k rusko-francoski zvezi.

Važna vest. »Hrvatski« je došla iz turčanske županije (preko Budimpešte) važna vest, da so Slovaki sklenili, da se udeležijo prihodnjih volitev v ogrski parlament. Ta sklep turčanskih Slovkov utegne imeti velikih posledic, ako bodo njihov izgled posnemale tudi druge narodnosti na Ogrskem.

Na Kitajskem se čudno suče. Kitajska, nahujskana od drugih držav, noče Rusiji podpisati pogodbe glede Mandžurije. Razni radi nemirov obsojeni kitajski dostojanstveniki so usli ter so se utaborili z namenom, da se upro izvrševanju obsojbe. Da bi Rusija pridobila Kitajsko za podpis mandžurske pogodbe, nasvetovala je vlastim, naj se nikar več ne obsoja krivih dostojanstvenikov. Japonska srdito gleda na Rusijo, ki ima na Kitajskem zbranih že 100.000 vojakov in jih še pošlje tja. Japonska pravi, da zahteva iste pravice kot Rusija v Mandžuriji, v pokrajini fakijenski, ter je že dala navod svoji mornarnici,

naj se pripravi. To so pač zmešnjave, od katerih se je bati hudega. Sedaj je prišel na dan izkaz, da je bilo za časa zadnjih nemirov na Kitajskem umorjenih 30.000 kitajskih kristijanov.

O vojni v Južni Afriki se čujejo še vedno poročila, ki zatrjujejo, da se Botha pogaja z Kitchenerjem o miru. Angleži so baje voljni dati svobodo vsem burskim voditeljem, za »kazen« vstaja v kapski koloniji izgube samo voljno pravico, dalje bi bili Angleži zadovoljni dati posojila za zopetno sezidanje razrušenih burskih stanovanj in dati Burom notranjo avtonomijo, guvernerju Milnerju pa priklopiti državni svet, v katerem bi bili odlični Buri. Kaj bodo Buri naredili, se še ne ve. Ali se z mirovnimi pogajanjimi Buri le pripravljajo, da zopet zbera moči? Zanimivo je, da je Angleška vlada preprečila brzovjavke, katere je Krüger hotel odposlati v Južno Afriko.

Dopisi.

Sv. Jurij na Ščavnici. Tukajšnje »bralno društvo« je obhajalo svoj redni občni zbor dne 24. svečana t. l., ter si izvolilo razun dveh odbornikov zopet stari odbor; društvo je naročeno na sledeče liste: »Slov. Gospodar«, »Domovina«, »Dom in Svet«, »Kmetovalec«, »Svetilnik« ter »Vinarski in Vrtnarski list« in »Ljudsko knjižnico«, je ud »Slovenske Matice« v Ljubljani in družbe Sv. Mohorja; darovani oziroma naročeni listi so: častiti gosp. Ivan Kunc župnik dajejo »Slovenca«, »Mir« za društvo plačuje gospod dr. Jakob Žmavc c. kr. profesor v Kranju, »Dolenjske Novice« pa zraven vsakoletnega doneska v denarju g. Anton Kupljen c. kr. notar v Črnomlju. Slavna posojilnica v Gor. Radgoni nam je blagovoljno zopet za l. 1900 podelila 20 K, razun zgoraj imenovanih podpornikov so vsi drugi s svojimi doneski izostali. Podpornim udom se je izrekla srčna zahvala, koja se tem potom dotičnim v imenu zbranega društva naznanja, Bog povrni stotero! posebej pa velespoštovanemu g. Ant. Kupljenu, c. kr. notarju, ki nam je bil od početka društva dosedaj vedno zvest podpornik. Na predlog predsednika g. I. Košarja se društvo, ki se je dosedaj imenovalo »Leposlovno bralno društvo« preosnuje v »Kmetijsko«, to je »Gospodarsko bralno društvo«. Udje bralnega društva so se začeli meseca avgusta preteklega leta po navodilu našega odličnega rojaka velecenjenega g. dr. Žmavca vsako nedeljo po rani božji službi zbirati v bralni sobi h gospodarskim pogovorom, katere je o času počitnic vodil sam ter z živo besedo v nemal za napredek v gospodarstvu.

Dragi bralec! Gotovo si radoveden, kakšni so bili ti gospodarski pogovori. Evo! Prvo nedeljo n. pr. je nekdo vprašal, kako se pripravi zrnje za posetev, da bo najbolje? Kako se s pridom zatere predenica na detelji? kako pripraviti oziroma popraviti sode za jabelčnik i. t. d., prihodnjo nedeljo so udje strokovnjaki in starejši skušeni gospodarji na to v temeljitem poduku odgovorili, vsakdo je smel o predloženem svoje mnenje in izkušnje povedati. Kar se je za najboljšo spoznalo, se je v poseben veliki zapisnik zapisalo, koji ostane v društveni knjižnici in je udom za poznejši čas na razpolago v poduk. Ti govori se bodo nadaljevali ter bodo obsegali vse stroke v gospodarstvu. V začetku tega leta je predsednik izprosil od slav. deželnega odbora v Gradcu 60 lepih knjig »Škodljivci sadjarstva in vinogradarstva«, to prekorišno in podučljivo knjigo je dežel. odbor poslal na prošnjo zastoj in franko, ki se je skoraj vsa med ude razdelila.

Društvo je meseca oktobra preteklega leta priredilo krasno »Slomšekovo slavnost« s petjem, tamburanjem in gledališko igro v gostilni g. Martina Slana, ki je dobro uspela v slavo nepozabljnemu vladiku. Ker se v lanskem letu ni o tem nič v časnikih ob-

vestilo, izreka društvo sedaj tem potom najpriskrenejšo zahvalo vsem sosednim gostom, posebej pa Kapelčanom, ki so se veselice v prav mnogem številu udeležili, osobito pa slavnostnemu govorniku vseučiliščniku gosp. Janezu Kolarju, ki nam je v lepi besedi opisal življenje in delovanje slavjenca. Igralci so tudi svoje vloge rešili v občno zadovoljnost občinstva, hvalevredno so se izkazali pevci pod spretnim vodstvom domačega organista g. Kocbeka, istotako tamburaši pod vodstvom cenjenega g. Majcena, učitelja pri sv. Andražu, posebej pa še izrekamo srčno hvalo kapelskim pevcem, ki so nas pri prosti zabavi pod vodstvom g. Jož. Čiriča s svojimi zares krasnimi pesmami poleg naših pevcev razveseljevali in navduševali. Prenapolnjeni obširni prostori Slanove gostilne so v pozno noč odmevali od navdušenih pesmi, govorov in napitnic; kdor je bil navzoč, ne bo tako kmalu pozabil Slomšekove slavnosti pri Sv. Juriju; možje in mladeniči, ki še niste udje, pristopite k društvu, saj za jedno krono na leto dobite mnogo lepega, podučljivega v krščanskem duhu spisanega berila v zabavo in poduk, ki so ga premnogi še sila potrebni.

Iz Sevnice. V polpretekli burni dobi, niste dobivali, gospod urednik, iz našega kraja ravno razveseljujočih dopisov, danes pa vam poročam nekaj veselega: o duhovnih vajah, ki se se vršile pretekli teden v naši župnijski cerkvi. Vodili so jih gospodje kapucini P. Donat, gvardijan in defnitor v Škofji Loki, P. Karol, gvardijan pri sv. Križu in P. Lacko iz krškega samostana. Bati se je bilo, da bo deževno vreme kvarilo udeležbo, ali verno ljudstvo je kljub temu ali ravno vsled tega tem v večjih množinah prihajalo v zelo prostorno cerkev poslušat krasne misijonske govore in prejemati sv. zakramente. Do 3000 je bilo sv. obhajil. Koliko milosti in dušne tolažbe! Nad vse ganljiv je bil pa sklep duhovnih vaj pretečeno nedeljo. Morda ni bilo hiše v naši veliki župniji, ki bi ne bila ta dan prazna ostala, vse je hitelo v cerkev. Otroci so morali v soli ostati, ker niso našli prostora v natlačeno polni cerkvi. Umeje se, da je iz sosednih župnij mlado in staro prišlo, tako da je p. vodja 4000 ljudem v slovo govoril. Ko je ob koncu navzočim zaklical veselo svidenje v nebesih, je glasno ihtenje ljudstva na glas pričalo, kako so se mu omilili skromni, le za dušni blagor vneti misijonarji.

Potem je bil vsprejem 150 mladeničev v Marijino družbo. Omislili so si krasno vezano bandero, katera se je tudi ob tej priliki blagoslovila in pod tem Marijinim praporom se bodo stanovitno vojskovali za vero in čednost. Velik utis so delali na zbrane tisoče, ko so si ponosno pripenjali dične Marijine svetinje na prsi. Končno je pristopilo tudi 38 deklet k onim 305, ki so vstopili pred par tedni v Marijino družbo. Če Bog da, ni še zgubljena naša mladina, posebno ne, če ima tako izborna vodstvo, kakor sevnška. Naposled bi se bila vršila procesija po trgu, ki bi bila že po velikanskem številu udeležencev sijajna manifestacija katoliške zavesti — pa ni bilo vreme ugodno. V izbranih besedah se je gospod župnik zahvalil gg. misijonarjem in solznih očij se je od njih poslavljalo hvaležno ljudstvo.

Duhovne vaje so pokazale, da je naše kmečko ljudstvo verno, verno iz celega srca, da so v zadnjem času razvpiti tovarniški delavci še verni kristjani, da je naša mladina vrla in pa da je trška inteligencija tudi spoznala svojo versko dolžnost s prav malimi izjemami. To je sad duhovnih vaj, daj Bog, da stalen! Zato pa izreče tisočero zahvalo za-nje gg. misijonarjem in tudi domačim dušnim pastirjem, ki so jih oskrbeli, v imenu vseh udeležencev Eden.

Iz Majšperga. Ker je le redkokrat kaj slišati iz našega kraja, bi pač kdo mislil, da smo v Majšpergu čisto zaspali. Da ni tako, ampak, da smo še pri življenju in se še gibljemo, pokazalo se je dne 17. svečana. Naše »bralno društvo« imelo je namreč isti

dan svoje občno zborovanje in je priredilo tudi priprosto veselico. — Za tekoče leto potrdil se je znova odbor, kakor smo že zadnjič naznanili. — V pretečenem letu je res bilo društvo precej na slabem, in kakor v več drugih krajih, bila je tudi pri nas nevarnost, da društvo, ki je vendar tako velike važnosti, počasi zaspi; toda v novem letu obrnilo se je na bolje. Pred vsem se je preskrbelo društvo več časopisov (Slovenski Gospodar, Domoljub, Narodni Gospodar, Domovina, Mir, Slovenca, Dom in Svet), na katere je društvo ali samo naročeno, ali jih pa brezplačno prejema od raznih podpornikov, kakor tudi za redno razdelitev istih, tako da v novem letu dobivajo udje redno vsak teden raznovrstnega berila. Na tak način je začelo zanimanje za društvo vedno rasti, kar kaže že to, da nam niso le ostali zvesti samo stari udje, ampak še pristopajo zmiraj tudi novi udje. — Isti dan videlo se je pa tudi, kaj zanimanje za društvo posebno pospešuje, namreč primerne veselice z igrami, petjem, govori itd. Prostori g. Vobnerja, kjer se je priredila zabava, bili so napolnjeni. Počastili so nas s svojim prihodom razni gostje: iz Črne gore, Makol, Studenic, Laporja, za kar jim prisrčna zahvala. Predstavljalji sta se dve igri — obe prav dobro. Res lepo in veselo je gledati, kako se ravno kmetško dekle, kmetški fant zna kretati na gledališkem odru! Da so g. učitelji, ki so pri igri sodelovali, svojo stvar dobro izvršili, se razume. Tu se nam je ob enem zahvaliti gospodu učitelju Žolnirju iz Makol, da nam je pri igri pomagal. — Razveseljevalo nas je pa tudi lepo petje pod vodstvom delavnega g. Žunkoviča, ki je pač imel največ truda in skrbi za vse. Poleg domačih, preprostih slišali smo tudi več res umetnih in težavnih pesmi, in skoraj bi ne verjel človek, da sliši tako peti priproste kmetške fante in dekleta! Vsa čast jim! Navzlic tako neugodnemu vremenu, kakor je bilo ob istem času, so vendar redno prihajali k vajam. Takih deklet, fantov in mož, kakor so ti, ki so pri igri in petju sodelovali, tako vnetih za dobro in narodno stvar, naj bi bilo veliko! — Tekom leta še bo društvo priredilo več takih zabav v zvezi s poučljivimi govori. — Veliko bolj bi napredovalo naše društvo, ko bi imelo svojo bralno sobo, kjer bi se udje lahko vsako nedeljo shajali in pogovarjali bodisi o gospodarskih, bodisi tudi o političnih stvareh! Dalje je želeli posebno, da bi se pred vsem mladeniči v večjem številu zanimali za društvo, ker le potem je upanje, da postanejo kedaj pravi zavedni in značajni gospodarji, ki se bodo znali potegovati tudi za pravice svojega maternega jezika! Bog daj, da se izpolnijo te želje! Bralno društvo pa naj, kakor je začelo v novem letu, tudi z naprej vedno napreduje, da bo spolnovalo svojo nalogo in doseglo svoj namen!

Iz Frankovec smo dobili naslednji dopis in ga priobčujemo: Malokedaj se sliši ali piše po časnikih ime naše občine k večjemu če nas zadene kaka nesreča ali kaj enacega. Sedaj pa sem bral dvakrat v »Slovenskem Gospodarju« št. 8 stran 4 in št. 10 stran 3 o občini Frankovski in sicer št. 8 stran 4 pravi, da se je odločilo za regulacijo Drave pri Frakovcih 31.000 K. To je sicer lepa svota, namenjena nam na korist. Ali žalibog, te krone bodo se drugod uporabile kakor pred 11. leti. Naši gospodje zemljemerci bodo jih zopet zaslužili, mi ubogi kmetje, ki nam je voda že dokaj najrodovitnejših njiv pobrala in nam takorekoč ljubi kruhek iz rok izdrla, moramo dačo plačevati, in z mirnim očesom gledati svoje nesrečno stanje. Kakor so zdaj izmerili, kje se bo pričelo delati, zdi se mi ravnotako, kakor sem nedavno gledal šolarčke, ki so hoteli pri spodnjem delu vinograda vodo zajeziti. Ravno tako se tu godi, namesto da bi se tam začelo, kjer se je l. 1897. končalo, po tem bi se preprečil vodi tek, in bi tam tekla, kjer ji gre. Veliko manje bi se porabilo denarja, in vsakdo mora pripo-